

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ραφαέλ Ρέιχ, Τα πάντα συγκορούνται, μετάφραση: Ασπασία Καμπύλη, Carnivora, 495 σελ.

Ακόμα ένα σημαντικό μυθιστόρημα από τις εξειδικευμένες στην ισπανόφωνη αστυνομική λογοτεχνία εκδόσεις Carnivora. Τις μέρες που η Ισπανία διεκδικεί το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, η κόρη μιας ισχυρής οικογένειας –που ανήκει στους φρανκιστές,

τουτέστιν στους νικητές του εμφυλίου– πεθαίνει από μια δηλητηρίαση όση την ημέρα του γάμου της. Μέσα από την ιστορία της οικογένειας Γκαμάθο, ξετυλίγεται και η σύγχρονη ιστορία της Ισπανίας. Κάτι σαν τα ισπανικά *Εβδομήντα χρόνια μοναξιά*. Δ.Κ.

Georges Simenon, Το τραίνο, μτφρ. Αργυρώ Μακάρωφ, Άγρα, 224 σελ.

Ο «νέος» Σιμενόν της Άγρας, στην οποία χρωστάμε χάριτες για τη διάδοση του έργου του, είναι ένα από τα πιο γνωστά του ματρ. Ολοκληρώθηκε το 1961 και είχε διπλή καριέρα, αφού έγινε ταινία εξαιρετική, το 1973, από τον Πιερ Γκρανιέ-Ντεφέρ, με τον Ζαν-Λουί Τρεντινιάν και τη Ρόμι Σνάντερ.

Η δράση τοποθετείται στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οπότε οι κατοικοί στα σύνορα Βελγίου και Γαλλίας εγκαταλείπουν ο ένας μετά τον άλλο τα σπίτια τους μπροστά στη γερμανική επέλαση. Ο Μαρσελ Φερόν αποκόπτεται από την έγκο γυναίκα του και την τετράχρονη κόρη του σε ένα τραίνο, που φυγαδεύει πρόσφυγες στην Κεντρική και τη Νότιο Γαλλία. Σε ένα βαγόνι γνωρίζεται με την Άννα Κούπερ, γυναίκα μοναχική, κνηνημένη Τσέχα Εβραία, αντιστασιακή. Το πάθος φουντώνει, εν μέσω αγωνίας και καταστροφών. Ως επίμετρο, έχει τυπωθεί το κείμενο «Σχετικά με τη συγγραφή του *Τραίνου*», που περιλαμβάνεται στην εμβληματική μονογραφία του Πιερ Ασουλίν για τον Σιμενόν. Η.Καφ.

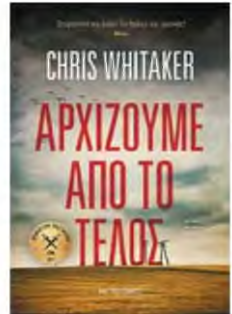
Γιάννης Μαρής, Ο δολοφόνος φορούσε σμόκιν, πρόλογος: Ανδρέας Αποστολίδης, Άγρα, 448 σελ.

Ένας νεαρός ταλαντούχος οπερατέρ γυρίζει νύχτα από τον Πειραιά με τον ηλεκτρικό. Κοιτά στην Αθήνα βλέπει ένα άντρα να πετάει το

πτώμα μιας γυναίκας από ένα αυτοκίνητο. Σωστά μαντέψατε, ο άντρας φορούσε σμόκιν. Ουδείς άλλος από τους συνταξιωτές παρατήρησε τη σκηνή. Ο αυτόπτης μάρτυς προσπαθεί, κινδυνεύοντας προσωπικά, να λύσει το μυστήριο. Ύντριγκες, πολυπλόκαμα δίκτυα, ερωτισμός, Αθήνα τη δεκαετία του 1950. Βεβαίως, ο νουνεχής και αποτελεσματικός Μπέκας είναι εδώ, σε αυτό το μυθιστόρημα γραμμένο και δημοσιευμένο σε επιφυλλίδες το 1956, τη «χρυσή εποχή του Γιάννη Μαρής», όπως σημειώνει στην εισαγωγή του ο Ανδρέας Αποστολίδης. Αλήθεια, εκείνο το βράδυ ποιοι φορούσαν σμόκιν στην Αθήνα; Η.Καφ.

Chris Whitaker, Αρχίζουμε από το τέλος, μετάφραση: Γιώργος Μπαρουξής, Μεταίχμιο, 482 σελ.

Μια παραθαλάσσια πόλη στις ακτές της Καλιφόρνιας, ένας αστυνόμος που δεν έχει φύγει ποτέ από εκεί και δυο ανήλικα παιδιά - μια δεκατριάχρονη με τον μικρό της αδελφό τον οποίο προστατεύει με πάθος. Γιατί «αν τα σπίτια είχαν ψυχή, της Σταρ [της μάνας τους] θα ήταν μαύρη σαν νύχτα του Δεκέμβρη». Η έπειτα από τριάντα χρόνια αποφυλάκιση ενός παλιού φίλου του αστυνόμου γίνεται η αφηγηρία ενός κοινωνικού θρίλερ που θα γνωρίσει διαδοχικές βραβεύσεις ως το αστυνομικό μυθιστόρημα της χρονιάς. Δ.Κ.

Κική Τσιλιγγερίδου, Η τελευταία θυσία, Bell, 392 σελ.

Η τριλογία με τις περιπέτειες της Στέλλα Άνταμ επιβεβαίωσε τη δυναμική γραφή της (κατά τα άλλα δημοσιογράφου) Κικής Τσιλιγγερίδου, που επιστρέφει με ένα ατμοσφαιρικό θρίλερ, σκηναίο του οποίου είναι ένα χωριό της Χαλκιδικής, την Άργιλο. Η Ρεβέκα έχει φύγει είκοσι χρόνια από το χωριό, έπειτα από την απώλεια της καλύτερης φίλης της. Όσοπο μαθαίνει ότι ένα κορίτσι σκοτώθηκε στο χωριό με τον ίδιο τρόπο που είχε χάσει τη ζωή της η φίλη της. Αποφασίζει λοιπόν να επιστρέψει ελπίζοντας να βρει μήπως

τελικά δεν επρόκειτο για δυστυχήματα... Η ιστορία ορίζεται από τις αμφιβολίες της Ρεβέκας, την παραχώδη πορεία προς την ενηλικίωση τεσσάρων κοριτσιών και μια παραδοσιακή κοινωνία όπου η βία και το μπουλινγκ παίζουν το ρόλο τους. Η κοινωνική ματιά στα πράγματα και η αφηγηματική μαεστρία είναι τα βασικά προτερήματα ενός αξιανάγνωστου θρίλερ. Η.Καφ.

ματιά στα πράγματα και η αφηγηματική μαεστρία είναι τα βασικά προτερήματα ενός αξιανάγνωστου θρίλερ. Η.Καφ.

Λουί Μπέιραντ, Βλέμμα από γαλάζιο, μετάφραση: Μαρία Φακίνου, Μίνωας, 690 σελ.

Ένα αστυνομικό μυθιστόρημα με πρωταγωνιστή τον Έντγκαρντ Άλαν Πόε και ταυτόχρονα μια άτυπη βιογραφία της ζωής και του έργου του. Το 1830, στη Στρατιωτική Ακαδημία του West Point, εποχή που όντως υπηρετεί

εκεί ο Πόε, ένας δόκιμος βρίσκεται κρεμασμένος έξω από το στρατόπεδο και κάποιος έχει αφαιρέσει την καρδιά του. Ένας πρώην αστυνομικός φτάνει μυστικά από τη Νέα Υόρκη για να εξιχνιάσει την υπόθεση και, στο πρόσωπο του νεαρού δόκιμου Πόε, βρίσκει έναν πολύτιμο συνεργάτη. Προσεχώς, ταινία και στο Netflix. Δ.Κ.

Άλκης Πετκόφ, ή εγώ ή κανείς, Καστανιώτη, 355 σελ.

Αυτή την ανδρική ψυχοσύνθεση ιδιοκτησία που οδηγεί σε εγκλήματα γυναικών πραγματεύεται

Τα ερωτικά δράματα του παρελθόντος με θέματα συνήθως γυναίκες –εσύ στο χόμα κι εγώ στη φυλακή–, στη σύγχρονη εκδοχή, αλλά κυρίως η συγχρότητα τους, τα μετέτρεψαν σε κοινωνικό φαινόμενο και καθιέρωσαν τον αμφιλεγόμενο όρο «γυναικοκτονία». Αυτή την ανδρική ψυχοσύνθεση ιδιοκτησία που οδηγεί σε εγκλήματα γυναικών πραγματεύεται

στο πρώτο του μυθιστόρημα ο Άλκης Πετκώφ. Μια νεαρή υπάλληλος καφετέριας βρίσκεται άγρια δολοφονημένη στο διαμέρισμά της στο Παγκράτι και πιθανοί δράστες είναι οι άνδρες της ζωής της. **Δ.Κ.**

Κώστας Φασουλόπουλος,
Τρεις μύγες σε κόκκινο βελούδο,
Αλεξάνδρεια, 253 σελ

Τρία εκτεταμένα διηγήματα στην έκταση της νουβέλας, με κεντρικούς ήρωες έναν μπράβο και ντίλερ ναρκωτικών στη Ρόδο, έναν κουρέα στην Αθήνα (το καλύτερο από τα τρία) και έναν κλέφτη διαμαντιών στη Λέρο. Επιπλέον, πρωταγωνιστούν και μια μοτοσυκλέτα Ducati, ένα τζιπ Vitara, μια Lancia Flavia, καθώς και ένα παλιό σκάφος, αφού ο συγγραφέας μηχανολόγος του Πολυτεχνείου έχει ασχοληθεί με τον μηχανοκίνητο αθλητισμό. Έξυπνη γραφή που περιγράφει αυτό το υβρίδιο,

τη διάχυση του κόσμου της παρανομίας στην καθημερινότητα των συνηθισμένων ανθρώπων. Ο κόσμος όπως είναι σήμερα. **Δ.Κ.**

Αντρέα Καμιλλέρι,
Ρικκαρτίνιο,
μετάφραση: Φωτεινή Ζερβού,
Πατάκη, 338 σελ.

Γραμμένο δεκαπέντε περίπου χρόνια πριν από το θάνατό του, με την εντολή να εκδοθεί όταν θα έχει επισυμβεί το μοιραίο, ο πιο γνωστός ιταλός αστυνομικός συγγραφέας, στα ογδόντα του πια, δεν θέλει να αφήσει πίσω του ορφανό το παιδί του, τον αστυνόμο Σάλβο Μονταλμπάνο, και τον αποχαιρετά με ένα διάλογο: μια μονομαχία του συγγραφέα με τον ίδιο τον ήρωά του. Η πλοκή είναι ευρηματική και, όπως πάντα, η φανταστική Βιγκάτα είναι μια αφορμή για ακόμα μια ιχνογραφία της Σικελίας της επο-

χής του. Δυστυχώς, η τελευταία για τον Αντρέα Καμιλλέρι. **Δ.Κ.**

Άντι Τουομάινεν, Παράγων Λαγός,
μετάφραση: Ρίικα Πουλκκινέν -
Μαρία Μαρτζούκου,
Ψυχογιός, 365 σελ.

Ο Φινλανδός Άντι Τουομάινεν θεωρείται ανανεωτής του nordic ποίη, καθώς αλλάζει τον κανόνα και πλέον δεν έχουμε την κλασική σκοτεινή ατμόσφαιρα των σκανδιναβικών θρίλερ με το μουντό σκιηκό και τους βίαιους φόνους. Ένας μαθηματικός που εργάζεται σε μεγάλη εταιρεία χτυπιέται από διπλή ατυχία. Αφενός χάνει τη δουλειά του, αφετέρου και ταυτόχρονα κληρονομεί τα χρέη από σκοτεινά δάνεια του αδελφού του, χρέη την αποπληρωμή των οποίων διεκδικούν απειλητικά οι δανειστές. Κάποια στιγμή γνωρίζει μια πρόσχαρη χαοτική καλλιτέχνη και το χιούμορ εισβάλλει στην αφήγηση. **Δ.Κ.**